

kommer mig, at denne tvivlsomme Tilstand bør hæves, og at man enten skal have Ret til at fordrø det eller ikke. Saaledes som det er, er det vaklende, og efter min Mening kan der ikke være nogen som helst Forpligtelse, forinden denne Lov er vedtaget. Jeg troer derfor, at det vilde være gavnligt, at der kom Bestemmelse om, at de, der have Sprøite, ifølge Lovens ere fritagne for Bidrag til de nye, eller ogsaa, at de skulle erklære sig, om de enten vilde beholde deres Sprøiter eller tage Deel i Udgifterne til Sprøiter. Det er mig bekendt, at flere Hovedgaardseiere have betalt til Sprøiter, og at Sagen er gaaet hen, da de ikke have klaget. Det er disse saa Bemærkninger, som jeg har tilladt mig, og i hvilken Retning jeg mulig vil stille Endringsforslag, hvis de maatte finde Samstemning her i Thinget.

Hørgaard: Jeg tillod mig i de saa Bemærkninger, jeg gjorde ved dette Lovudkast, ganske kort at omtale Bestemmelsen i § 26 derhen, at jeg antog, at det var en noget stor Fordring, der gjordes til Naboerne, naar en Mand vilde afbrænde et Stykke Hebe. Smidlertid har nu den ærede 1de Landstingsmand for 9de Kreds (Vessen) derom udtalt, at jeg i denne Henseende befandt mig i en reen Bildfarelse, da der slet ikke gjordes nogen Forbring til Naboer med Hensyn hertil. Jeg veed det nu ikke; thi jeg har ikke just sat mig saa nøie ind i denne Paragraph; men jeg troer neppe, at Bildfarelsen er saa stor, som den ærede Landstingsmand udtalte. Det hedder nemlig i denne Paragraph, at naar en Mand vil afbrænde et Stykke Hebe, skal han underrette Brandfogden og de nærmest tilgrændsende Naboer med mindst 48 Timers Varsel, og at Brandfogden skal afgjøre, hvorvidt den foretagne Afsondring er tilstrækkelig, samt hvor stort Vagthold der skal være parat, at dette Vagthold skal være forsynet med Redskaber, og at det skal være tilstede, til Ilden er udbrændt, og dersom Branden opsættes paa Grund af Veirliget, skal, forinden den kan fortsættes, Melding derom stee paa samme Maade som første Gang. Jeg veed nu virkelig ikke, om Bildfarelsen er saa stor i denne Henseende, som den ærede Landstingsmand

meente. Jeg kan ikke faae anden Mening ud af denne Paragraphs Ord og Indhold, end at det er Naboerne, her stilles Fordringer til. Det synes ogsaa af den ærede Landstingsmands Utringer, som om han dog tilfældigt kom til selv at indrømme, at Naboerne skulde tilsiges og holde Folk i Beredskab, og han udtalte ogsaa, at i Almindelighed var det kun en Times Værk at afbrænde et saadant Stykke Hebe, saa det laeder dog til, at han nu indrømmer, at det er Naboerne, der stilles Fordringer til, og at mine Udtalelser ikke vare saa aldeles vigtige, som han udtalte i hans første Foredrag. Forsaavidt den ærede Landstingsmand paaberaabte sig ældre Lovbestemmelser og deriblandt Danst Lovs 6—19—8, da ere disse Bestemmelser mig ikke bekendte. Kun vil jeg udtale, at forsaavidt han ytrede, at disse Bestemmelser her vare ældre Bestemmelser og hvad der stod i Loven ikke var nyt, kan dette ikke være det Afgjørende her; thi her tale vi om Lovforslaget, hvorledes det skal være i sit Indhold, og ikke om, hvorvidt det er sammenfat af ældre eller nyere Bestemmelser. Jeg skal ikke udtale mig videre under denne Behandling. Jeg haaber, at Forslaget vil blive Gjenstand for et Udvalgs Behandling, og jeg haaber, at det der vil faae en Form, som man kan være tilfreds med.

Beck: Ved Lovforslag som det nærværende, hvor det jo er aldeles nødvendigt, at der bliver optaget mangfoldige smaa og detaillerede Bestemmelser, er det naturligt, at der findes Mogle, som mere eller mindre kunne ønske Forandringer i de fleste af dem. Jeg skal, med Hensyn til Betydningen af Lovforslaget i Almindelighed, blot gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at hvor det som her er et Selvskab — man kan jo gjerne betragte det som et saadant af meget omfattende Natur — maa man saameget som muligt see at gjøre Rettighederne og Byrderne lige for Alle. Forsaavidt der er nævnt Lempelser, der vist kunne være meget ønskelige, skulde jeg ogsaa fra en anden Side være meget villig til at gaae ind paa dem. Naar man fravaader at lægge Tern istedetfor Træ i Skorstene eller opføre Skorstene af brændte Steen istedetfor af raae Steen, kommer man let ind